

SPOTTERS

Scenario: Don Duyns

Regie: Wim van der Aar
Producent: IJswater Films

SCENARIO
Versie 18 november 2013

©2013 IJswater Films
Kromme Mijdrechtstraat 110-4
1079 LD Amsterdam
T: 020-4421760
E: films@ijswater.nl
www.ijswater.nl

1 EXT. PARKEERPLAATS/ PARKEERVAK. DAG 1

Een Toyota Corolla parkeert met een niet al te soepele draai in een parkeervak.

De achterklep wordt geopend en er wordt een klein keukentrapje uitgehaald, twee vouwstoeltjes en een rugzak vol spullen.

CUT TO:

2 EXT. PARKEERPLAATS. DAG 2

Een vrouwenhand schroeft de dop van een thermoskan. Er komt stoom uit de kan. De hand schenkt koffie in de dop.

Een mannenhand pakt secuur een verrekijker uit een tas. De verrekijker wordt naar twee ogen gebracht. Geluid (maar niet het beeld) van een landend vliegtuig.

TITEL: SPOTTERS

3 EXT. PARKEERPLAATS. DAG 3

Door het hek van een parkeerplaats grenzend aan een vliegveld, zien we in een tracking shot:

Allerlei SPOTTERS, van diverse leeftijden, op stoeltjes, met trappen, met camera's, met verrekijkers. Het is een koude, winterse dag; mensen zijn goed ingepakt. De beweging van de camera stopt bij

THEO (74), ex-monteur, zit op een laag stoeltje op het asfalt. Met zijn hand beschermt hij zijn ogen tegen de winterzon. Hij drinkt koffie uit de thermosdop. Stoom komt eruit.

Theo knijpt met zijn ogen. Pakt dan een schrift en maakt een notitie.

THEO
(zacht, tot zichzelf)
De DL9458... zojuist geland.

ANNEKE (68), zijn vrouw, kijkt ook onder haar hand richting de landingsbaan.

ANNEKE
Had je die niet al?

Theo zwijgt. Slikt. Zwijgt.

THEO
Nee... nog niet.

ANNEKE
Zeker weten?

THEO
Ja.

Theo geeft de dop terug aan Anneke. Zij schenkt hem opnieuw vol, nu voor zichzelf. Ze strijkt haar man even over de rug.

De jongste aanwezige is PETRA (30), een lange, wat stakerige vrouw die met een pan groentesoep rondloopt. Ze zwaait naar Anneke en Theo.

PETRA
(enthousiast)
Hai! Kopje soep?

ANNEKE
Straks graag!

THEO
(tot Anneke)
Wie is dat?

ANNEKE
Petra. Je weet wel.

Theo weet het niet.

THEO
Natuurlijk. Petra. Natuurlijk.

Theo knikt. Meer tot zichzelf dan naar Anneke. Petra deelt soep rond.

CUT TO:

4	EXT. PARKEERPLAATS. DAG (ALLE SEIZOENEN)	4
	Anneke en Theo zitten op hun plek, kijken, Theo noteert, ze drinken koffie, eten broodjes, terwijl het om hen heen lente (korte broek Theo), zomer (zon), herfst (regen) en winter wordt (sneeuw).	
5	EXT. LANDINGSBAAN. DAG	5
	Een wiel raakt de grond. Rook van het remmen. Op de achtergrond zien we de frietkraam.	
6	EXT./ INT. FRIETKRAAM. DAG	6
	BEN (53), een stevig gebouwde kerel, legt een frikandel in het sissende vet.	

Veegt zijn handen af aan zijn schort, waarop staat: 'BEN'S SNACKS', met het logo van een vliegende kroket.

BEN
Met mayo toch?

ANNEKE (O.S.)
Ja graag. Ben.

Ben draait zich om. Nu pas zien we Anneke staan. Ze kijkt met enig verlangen naar de viriele Ben. Ben kijkt haar aan.

BEN
Verveelt dat jullie nou nooit?

ANNEKE
Wat?

BEN
Dat kijken naar die vliegtuigjes.
Elke dag hierheen komen voor een
hoop lawaai en luchtvervuiling.

Anneke kijkt naar Ben's handen. Hoe hij geroutineerd een plastic bakje pakt en een broodje opensnijdt met een groot kartelmes. Ze beseft dat ze geen antwoord heeft gegeven als Ben haar aanstaart.

ANNEKE
Eh, nee. Verveelt niet. En jij
staat hier toch ook al jaren?

BEN
Hier heb je altijd klandizie.

ANNEKE
Ha. Dat is zo.

Ben legt de frikandel in het opengesneden broodje en spuit er een sliert mayonaise op.

BEN
Zo. Een broodje hartinfarct voor
mevrouw.

Anneke pakt het broodje aan. Ze heeft het niet meer.

ANNEKE
Ha ha Ben. Hoe je dat zegt.

Dan is ze abrupt stil omdat Ben haar hand probeert te pakken, wat amper lukt. Anneke bloost. Hij maakt met zijn hoofd een gebaar naar Theo.

BEN
Gaat het wel goed met die ouwe?

ANNEKE
 (gereserveerd)
 Natuurlijk. Wat zou er niet goed
 gaan?

Anneke loopt weg met haar broodje frikandel. Ben haalt zijn schouders op, gaat door met zijn werk. Petra staat bij de kraam.

BEN
 Ah Petra. Komt je vriend nooit mee?

Petra geeft geen antwoord. Wijst stuurs op het plaatje van een kaassoufflé.

PETRA
 Die.

Ben draait zich om.

7 EXT. PARKEERPLAATS. DAG

7

Theo zit als bevroren met de verrekijker in zijn hand. Anneke komt er bij. Likt haar vingers af.

ANNEKE
 Nog iets moois gezien?

Theo schudt zijn hoofd.

THEO
 Begrijp er niks van. Ik heb de
 CZ7682 nooit terug zien komen.

ANNEKE
 Joh. Die is nog op weg naar Hong
 Kong.

Theo staart voor zich uit. Mompelt.

THEO
 Ze stijgen op. Ze vliegen weg. Ze
 komen. En ze gaan. Het zijn reuzen
 met de armen uitgespreid.

Anneke gaat naast Theo zitten. Bekijkt hem zorgvuldig.

ANNEKE
 Theo?

THEO
 Het zijn reuzen op zoek naar een
 warm bed. Naar een veilige haven.
 Het zijn... het zijn...

Theo stokt. Er vormt zich een plasje aan zijn voeten. Anneke kijkt er meewarig naar.

ANNEKE

Had je niet even kunnen wachten?

Theo ziet het plasje en voelt aan zijn natte broek. Hij huilt. Anneke troost hem.

ANNEKE (CONT'D)

Kom, we zijn zo thuis.

THEO

Maar ik wil blijven.

ANNEKE

Morgen weer een dag.

Anneke troont Theo mee.

KAREL (50) kijkt hen na. En dan weer naar de landingsbaan. Hij is een techneut met de modernste apparatuur. Hij doet zijn uiterste best een bepaald toestel goed op de foto te zetten, zijn tong steekt van concentratie uit zijn mond.

KAREL

Kip, ik heb je.

Karel drukt af. Het begint te schemeren. Ergens op de achtergrond loopt Petra haar mond te verbranden aan een kaassoufflé.

8 EXT. LANDINGSBAAN. DAG

8

Een vliegtuig stijgt op. Een ander vliegtuig landt. Het beeld versnelt. Het ene na het andere vliegtuig daalt of stijgt op. Dan vertraagt het beeld plotseling weer. Een groot, glanzend toestel landt.

OPA (V.O.)

Dat is de bullebak.

CUT TO:

9 EXT. PARKEERPLAATS. DAG

9

Twee GROOTOUDERS staan met hun KLEINKIND naar de landingsbaan te kijken.

KLEINKIND

De wat?

OMA

Dat noemt opa zo. De bullebak.

Het kleinkind kijkt naar zijn grootvader met een blik van: die is gek.

Iets verderop heft Theo traag zijn hand richting landingsbaan. Anneke zit naast hem te breien aan een sjaalachtige creatie.

THEO
Dat was 'm.

Anneke geeft geen antwoord. Is te druk haar ingewikkelde breipatroon. Maakt een geluid van 'mm, mm.'

THEO (CONT'D)
Hij zwaaide naar me.

ANNEKE
Wie?

THEO
De piloot. Het was Mark.

Anneke schudt haar hoofd. Pakt de kijker van Theo af. Kijkt.

THEO (CONT'D)
Toch?

ANNEKE
(vermoeid)
Theo... nee.

Theo's gezicht betreft. Even lijkt het of hij gaat huilen. Dan klaart hij op.

THEO
Het is hem wel.

Pats! Anneke slaat Theo in zijn gezicht.

ANNEKE
Ophouden.

Theo is even in wilde paniek. Dan:

THEO
Dat is flauw.

ANNEKE
Theo...

THEO
Echt flauw van je.

Theo staat op en loopt naar de afrastering. Hij grijpt erin. Door het gaasvormige hekwerk staart hij naar de vliegtuigen, maar eigenlijk nergens naar. Tijd verstrijkt, zien we aan het veranderende licht op zijn gezicht.

Stakerige Petra deelt erwtensoep uit.

Karel de techneut schroeft een nieuwe lens voor zijn camera.

De grootouders trakteren hun kleinkind op een ijsje.

Andere spotters maken een praatje met elkaar.

10 EXT. PARKEERPLAATS. DAG 10

Theo spreidt zijn armen. Maakt een vroem vroem - geluid.
Wappert met zijn handen.

THEO

Hello tower, here Theo Molenaar,
permission to take off? Hello?

Theo wacht al wapperend op antwoord. Hij heeft een headset op.

11 EXT. VERKEERSTOREN. DAG 11

Het schelle winterlicht valt op de verkeerstoren.

VERKEERSLEIDSTER (V.O.)

(in headphone)

Hello Theo? Here the tower. What is
your destination Theo?

THEO

(O.S., Krakend)

Londen, tower.

VERKEERSLEIDSTER (V.O.)

Okay Theo. You have clearance. You
may take off from de Bulderbaan.

THEO

Thank you!

VERKEERSLEIDER (V.O.)

Save journey, Theo.

12 EXT. FRIETKRAAM. DAG 12

Anneke staat bij de snackkar van Ben.

ANNEKE

Wat ik me af vroeg... Hoe gaat dat
nou allemaal in zijn werk?

BEN

Kom maar even.

Ben doet een zijdeurtje in de snackkar open. Anneke gaat steels naar binnen, kijkt even of niemand haar ziet.

13 EXT. PARKEERPLAATS. DAG 13

Theo's voeten komen los van de grond. Zijn lichaam strekt zich, in een schuine hoek. Langzaam stijgt hij op. Niemand om hem heen merkt het. Anneke is nergens te zien.

14 INT. FRIETKRAAM. DAG 14

De kroketten dobberen tevreden in het frituurvet. Anneke is bij Ben in de snackkar.

ANNEKE

Kan het geen kwaad?

BEN

Welnee. Als je ze er maar in LEGT, niet gooit. Ik heb wel 's een man gekend die dat wel deed. Een en al brandwond.

ANNEKE

Ik zal voorzichtig zijn.

Anneke wil een kroket in het vet doen, Ben pakt haar hand. Geleidt haar.

BEN

Kijk, zo. Teder.

Rustig laten Anneke en Ben de kroket in de olie neer. Dan kijkt Anneke naar buiten. Vloekt.

ANNEKE

Verdomme!

BEN

Wat?

ANNEKE

Hij is weg.

BEN

Theo?

Geen antwoord. Anneke is de kar al uitgehold.

15 EXT. LUCHT. DAG 15

Theo is hoog in de lucht, boven de wolken. Hij passeert de cockpit van een vliegtuig. Zwaait vriendelijk.

De PILOOT kijkt verrast opzij. Zet dan zijn zonnebril af.
Theo glimlacht tevreden.

THEO

Mark.

De piloot salueert aan zijn pet. Hij zegt iets dat Theo door het glas van de cockpit en de suizende wind niet kan horen, alleen zien.

PILOOT

(onverstaanbaar)

Goede vlucht!

Theo steekt zijn duim op. Dan raakt hij in de problemen.
Alsof de brandstof op is. Hij valt uit het kader.

Theo valt.

Hij valt.

Er klinkt een alarm.

CUT TO:

16

EXT. PARKEERPLAATS. DAG

16

Theo ligt met zijn gezicht voorover op de parkeerplaats.
Anneke, Petra, Karel, Ben en anderen staan om hem heen. De grootouders proberen hun kleinkind van het beeld af te schermen, maar die is te nieuwsgierig. Anneke is in shock. Er staan tranen op haar wangen.

KLEINKIND

Is die meneer dood?

OPA

Sst.

De grootvader trekt het kind wat naar achteren. Anneke knielt neer bij Theo.

ANNEKE

Ik was maar even weg. Wat is dit nou?

Ben werpt zich op als ervaren crisisoplosser.

BEN

Heeft iemand iets gezien?

PETRA

Het ene moment zat hij nog in zijn stoel, daarna was hij weg.

ANNEKE

Hoezo... weg?

KAREL

Ja, bizar. Of hij uit de lucht kwam
vallen.

BEN

Doe normaal.

KAREL

Ik zeg alleen maar...

Een blik van Ben brengt de omstanders tot rust. Voorzichtig draait Ben Theo om. Op diens gelukzalige gezicht staat een glimlach. Zijn wimpers zijn bevroren van de hoge vlucht. Anneke staart er in opperste verbazing naar.

ANNEKE

Theo...?

Petra legt een arm om Annekes schouder. Op de achtergrond stijgt een vliegtuig op.

De lucht is stralend blauw.

EINDE